

Lovforslag nr. L 120. Fremsat den 4. december 1992 af justitsministeren (Engell)

Forslag

til

Lov om ændring af dyreværnsloven ¹⁾

§ 1

I dyreværnsloven, jf. lov nr. 386 af 6. juni 1991, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Justitsministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af De Europæiske Fællesskabers direktiver om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd.«

2. Efter § 24 indsættes:

»§ 24 a. Kredsdyrlæger og andre ansatte i Veterinærdirektoratet, privatpraktiserende dyrlæger, der af Veterinærdirektoratet er bemyndiget hertil, samt sagkyndige fra EF-kommissionen kan foretage kontrol i det omfang, det er fastsat i Rådets direktiver om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd.

Stk. 2. Kredsdyrlæger og andre ansatte i Veterinærdirektoratet, privatpraktiserende dyrlæger, der af Veterinærdirektoratet er bemyndiget hertil, samt sagkyndige fra EF-kommis-

sionen har, i det omfang varetagelsen af de i et direktiv som nævnt i stk. 1 omhandlede kontrolopgaver kræver det, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter, transportmidler og dokumenter.

Stk. 3. Indehaveren, de i virksomheden beskæftigede personer, føreren af det pågældende transportmiddel og andre, der udfører opgaver i forbindelse med behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd, skal yde tilsynsmyndigheden fornøden vejledning og hjælp i forbindelse med foretagelsen af kontrol efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.«

3. I § 28, *stk. 2, nr. 1*, ændres »og § 19« til: »§ 19 og § 24 a, *stk. 3*,«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1993.

¹⁾ Reglerne er fastsat til opfyldelse af EF-direktiver om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål.

Formålet med lovforslaget er for det første at gøre det muligt fremover administrativt at gennemføre direktiver fra De Europæiske Fællesskaber om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd. Der har vist sig et behov herfor, idet de internationale forpligtelser på dyreværnsområdet, der tidligere i det væsentlige forelå som udkast til forordninger, der efter vedtagelsen virker som national ret, i praksis bliver fastsat som EF-direktiver, som normalt kræver nationale opfyldelsesbestemmelser. Derudover har forslaget til formål at sikre, at Danmark har den nødvendige lovhjemmel til at foretage kontrol i det omfang, det er eller bliver fastsat i De Europæiske Fællesskabers direktiver om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd.

Det bemærkes, at lovforslagets ikrafttræden er fastsat til den 1. januar 1993. Det skyldes, at direktiv 91/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport m.v. skal være gennemført her i landet den 1. januar 1993.

2. Opfyldelse her i landet af EF-direktiver om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd.

2.1. Indledning

Bemyndigelsesbestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 1, har som nævnt ovenfor til formål at gøre det muligt fremover administrativt at gennemføre direktiver fra De Europæiske Fællesskaber om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd.

I medfør af § 4, stk. 1, i dyreværnsloven, jf. lov nr. 386 af 6. juni 1991, kan justitsministeren fastsætte regler om dyrs opholdsarealer og opholdsrum og om inventaret heri m.v. Det følger dog af § 4, stk. 2, at administrative regler vedrørende dyr i landbruget, der har indgribende økonomisk betydning, kun kan fastsættes efter stk. 1, når de beror på en forpligtelse af international karakter. Det vil sige, at de detaljerede regler om landbrugsdyrs opholdsrum og opholdsarealer, der normalt vil have indgribende økonomisk

betydning for landbruget, kun kan gennemføres administrativt, når de udspringer af en forpligtelse af international karakter, typisk i form af et EF-direktiv.

Det medfører, at der således ikke efter dyreværnslovens § 4 er mulighed for administrativt at fastsætte andre regler om beskyttelse af dyrs velfærd, end de der er nævnt i dyreværnsloven § 4, stk. 1, dvs. regler om opholdsarealer, opholdsrum og om inventaret heri m.v., uanset at reglerne beror på en international forpligtelse.

Baggrunden for at der ikke i forbindelse med udarbejdelsen af dyreværnsloven blev indsat en bemyndigelsesbestemmelse, som svarer til lovforslagets § 1, nr. 1, må ses i lyset af, at der allerede i dyreværnsloven var indført flere bemyndigelsesbestemmelser på specifikke områder, og at forpligtelserne af international karakter i det væsentlige forelå som udkast til forordninger, der i forbindelse med en vedtagelse virker som national lovgivning i medlemsstaterne, og derfor ikke kræver særlige opfyldelsesbestemmelser.

Da de internationale forpligtelser på dyreværnsområdet inden for EF i praksis har vist sig at blive fastsat i form af EF-direktiver, som normalt kræver nationale opfyldelsesbestemmelser, d.v.s. udfærdigelse af regler i form af lov eller administrative forskrifter, finder Justitsministeriet, at det såvel af lovtekniske som af praktiske grunde er hensigtsmæssigt, at der åbnes mulighed for, at reglerne om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd, der udspringer af internationale forpligtelser i form af EF-direktiver, kan gennemføres administrativt.

Det skal i den forbindelse nævnes, at Justitsministeriet forud for deltagelsen i arbejdsgruppemøder i EF-regi inden for dyreværnsområdet afholder møder i en særlig komité («den nationale komité»), hvor udkast til EF-direktiver løbende gennemgås og drøftes. Den nationale komité består foruden af embedsmænd fra de berørte ministerier dels af særligt sagkyndige, dels af interesserepræsentanter fra landbruget og dyreværnsforeningerne. Derudover suppleres komiteen med eksperter og repræsentanter for

interesseorganisationer inden for de særlige områder, som skal drøftes. Endelig skal det bemærkes, at direktivudkastene forud for den endelige vedtagelse i EF's ministerråd vil blive forelagt Folketingets Markedsudvalg.

2.2. *Eksempler på direktiver om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd.*

Senest har EF's ministerråd den 19. november 1991 vedtaget følgende tre direktiver om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd:

a. Direktiv 91/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425/EØF og 91/496/EØF. Dette direktiv skal som tidligere nævnt være gennemført i dansk ret den 1. januar 1993. Se nærmere herom under punkt 3.2.

b. Direktiv 91/629/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve. Dette direktiv skal være gennemført i dansk ret senest den 1. januar 1994. Se nærmere herom under punkt 3.3.

c. Direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin. Dette direktiv skal være gennemført i dansk ret senest den 1. januar 1994. Se nærmere herom under punkt 3.3.

Endvidere har Kommissionen fremsat følgende forslag:

d. Den 15. november 1991 er fremsat forslag til forordning om beskyttelse af dyr på slagte- og aflivningstidspunktet. Forslaget er senere ændret, således at det nu har form af et direktivforslag.

e. Den 18. maj 1992 er fremsat forslag til direktiv om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål.

Derudover arbejder Kommissionen med et forslag til ændring af direktiv 91/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport m.v. Formålet med direktivet er at udfylde direktiv 91/628/EØF med regler om bl.a. maksimal transporttid, varigheden af hvile for dyrene under transport samt indretning og belægningsgrader i transportmidlerne ved transport af visse dyrearter.

2.3. *Eksempler på bemyndigelsesbestemmelsens anvendelsesområde.*

Som nævnt under punkt 2.1. er der behov for, såvel af lovtekniske som af praktiske grunde, at der åbnes mulighed for, at reglerne om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd, der udspringer af internationale forpligtelser i form af EF-direktiver, kan gennemføres administrativt.

Lovforslagets § 1, nr. 1, vil få betydning for gennemførelsen af det ovenfor under punkt 2.2.a. nævnte direktiv om beskyttelse af dyr under transport m.v.

Efter direktivets artikel II er indførsel, transit og transport af de levende dyr, som er omhandlet af direktivet, fra tredjelande til Fællesskabet kun tilladt, hvis eksportøren og/eller importøren skriftligt forpligter sig til at opfylde kravene i direktivet og har truffet foranstaltninger hertil.

Da der efter Justitsministeriets opfattelse ikke i de nuværende bemyndigelsesbestemmelser i dyreværnsloven er hjemmel til at udstede administrative forskrifter om forbud mod import af dyr fra tredjelande eller om en nærmere regulering heraf, vil en vedtagelse af lovforslagets § 1, nr. 1, medføre, at artikel II kan gennemføres administrativt ved udstedelse af en bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport.

Derudover vil bemyndigelsesbestemmelsen i forslaget § 1, nr. 1, efter Justitsministeriets opfattelse få betydning for gennemførelsen af artikel 8 i de under punkt 2.2.b. og 2.2.c. nævnte direktiver om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin og kalve. I direktivernes artikel 8 foreskrives det, at dyr fra tredjelande kun må indføres i Fællesskabet, såfremt de ledsages af et certifikat udstedt i det pågældende land, hvorved det attesteres, at de mindst har fået lige så god behandling som den, der skal gives dyr af fællesskabsoprindelse.

2.4. *Bestemmelsens nærmere udformning.*

Som ovenfor nævnt åbner lovforslagets § 1, nr. 1, mulighed for, at reglerne om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd, der udspringer af EF-direktiver, kan fastsættes administrativt.

Efter EØF-traktatens artikel 189 overlades det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen af et EF-direktiv. Normalt vil et EF-direktiv kræve nationale opfyldelsesbestemmelser i form af udstedelse af en lov eller administrative forskrifter.

Både af lovtekniske og af praktiske grunde finder Justitsministeriet det hensigtsmæssigt, at man ved opfyldelsen af de detaljerede regler i EF-direktiverne om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd, kan fastsætte bestemmelserne administrativt.

Af praktiske hensyn kan nævnes, at bestemmelserne vil kunne ændres administrativt i takt med de praktiske og videnskabelige erfaringer, der indhentes på dyrebekyttelsesområdet, og som udmøntes i

fælles internationale bestemmelser i form af EF-direktiver.

Af lovtekniske hensyn er navnlig lovstoffets overskuelighed, som klart vil øges ved, at de udfyldende og teknisk prægede detailregler gives i administrative forskrifter.

I den forbindelse skal det bemærkes, at der i en række andre love allerede er indført hjemmel til at opfylde EF-direktiver ved administrative forskrifter, herunder også love vedrørende dyr. Som eksempel herpå kan nævnes § 2 i lov nr. 209 af 23. maj 1979 om omsætning af husdyr m.v., der bemyndiger landbrugsministeren til generelt at fastsætte regler om det pågældende emne, hvilket svarer til formuleringen af lovforslagets § 1, nr. 1, der også giver hjemmel til opfyldelse af fremtidige EF-direktiver om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd.

Endelig skal det bemærkes, at den under punkt 2.1. nævnte procedure vedrørende drøftelse af direktivudkastene i »den nationale komité« forud for Justitsministeriets deltagelse i arbejdsgruppemøder i EF-regi, fortsat vil finde anvendelse efter lovforslagets vedtagelse, ligesom forelæggelse for Folketingets Markedsudvalg fortsat vil finde sted forud for den endelige vedtagelse af direktiverne i EF's ministerråd.

3. Kontrol med overholdelse af EF-direktiver om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd.

3.1 Indledning

Kontrolbestemmelserne i lovforslagets § 1, nr. 2, har som nævnt ovenfor til formål at sikre, at der også her i landet kan foretages kontrol med opfyldelsen af en række direktiver fra De Europæiske Fællesskaber om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd.

Kontrolbestemmelser findes således i dag i direktiv 91/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport m.v., der skal gennemføres i dansk ret den 1. januar 1993, og i direktiv 91/629/EØF og direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin og kalve, der begge skal være gennemført i dansk ret senest den 1. januar 1994.

Reglerne om kontrol i de enkelte direktiver skal dels sikre, at bestemmelserne i direktiverne overholdes i de enkelte lande dels sikre, at der samtidig i alle medlemslandene kan opnås den samme høje grad af beskyttelse af dyrs velfærd, således at dyreværnsreglerne i Fællesskabet ikke virker konkurrenceforvridende.

3.2. Direktivet om beskyttelse af dyr under transport m.v.

Direktiv 91/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport m.v., der skal implementeres i dansk ret inden den 1. januar 1993, har bl.a. til formål at harmonisere kontrollen med dyrs velfærd under transport og i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked at afskaffe kontrol ved Fællesskabets indre grænser. Der vil således fortsat blive foretaget kontrol på grænsen af dyrenes velfærd, når der er tale om indførsel af dyr fra tredjelande til Fællesskabet, jf. herved *artikel 11* i direktiv 91/628/EØF.

Det skal bemærkes, at direktiv 91/628/EØF finder anvendelse på transport af en række i direktivet nærmere opregnede dyrearter, herunder enhovede husdyr og husdyr af kvæg-, fåre-, gede- og svinearter.

I *artikel 6, 8 og 10* i direktiv 91/628/EØF er der fastsat bestemmelser om kontrol af dyrs velfærd i relation til national transport af dyr, herunder transit af dyr gennem Danmark, samt transport af dyr mellem EF-landene. *Artikel 6* omhandler kontrol af transporter mellem EF-landene, d.v.s. i samhandlen. *Artikel 8* vedrører stikprøvevis kontrol her i landet af transporter i samhandlen og af nationale transporter over 50 km, samt transporter i transit gennem Danmark. *Artikel 8* foreskriver endvidere, at der kan foretages kontrol under dyrenes transport, når de kompetente myndigheder ligger inde med oplysninger, som tyder på, at der er sket en overtrædelse af direktivets bestemmelser. *Artikel 10* omhandler kontrol foretaget på stedet af sagkyndige fra EF-kommissionen i samarbejde med den nationale kompetente myndighed med det formål at sikre en ensartet anvendelse af direktivet.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at den nationale kompetente myndighed i Danmark som hidtil er Veterinærdirektoratet.

Aktuelt er der således behov for, at man fra dansk side fra den 1. januar 1993 kan opfylde kontrolbestemmelserne i artikel 6, 8, 10 og 11 i direktiv 91/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport m.v.

Der skal derfor skabes hjemmel til at kunne gennemføre den kontrol af dyrs velfærd, der er forudsat i direktivet, for at sikre at bestemmelserne i direktivet overholdes, ligesom der skal skabes hjemmel til, at sagkyndige fra EF-kommissionen kan foretage kontrol her i landet i samarbejde med Veterinærdirektoratet.

3.3. Direktiverne om beskyttelse af svin og kalve.

Som nævnt under punkt 3.1. er der i Rådets direktiver af 19. november 1991 om fastsættelse af mind-

stekrav med hensyn til beskyttelse af svin og kalve (91/629/EØF og 91/630/EØF) fastsat bestemmelser om, at der under den kompetente myndigheds ansvar føres kontrol for at sikre, at bestemmelserne i direktiverne overholdes, ligesom der er indført en bestemmelse om, at veterinærsagkyndige fra Kommissionen kan foretage kontrol på stedet i samarbejde med de kompetente nationale myndigheder. Disse direktiver skal gennemføres i dansk ret senest den 1. januar 1994. Det bemærkes, at tilsynsmyndigheden også her vil være Veterinærdirektoratet.

Der er således også her behov for, at der skabes hjemmel for den kompetente myndighed til at gennemføre den kontrol, som er forudsat i direktiverne om beskyttelse af svin og kalve – se nærmere herom under punkt 3.4.

3.4. Bestemmelsens nærmere udformning.

Dyreværnslovens kapitel 4 indeholder en række bestemmelser om tilsyn med lovens overholdelse. Efter § 24 har politiet således, hvis det skønnes nødvendigt, uden retskendelse adgang til ethvert dyrehold. Denne bestemmelse kan imidlertid ikke benyttes som grundlag for opfyldelsen af EF-direktivernes kontrolbestemmelser. Den er bl.a. begrænset til egentlige dyrehold, ligesom den ikke omfatter kontrol under medvirken af sagkyndige fra EF-kommissionen. Hertil kommer, at politiet ikke vil være i besiddelse af den nødvendige sagkundskab til at foretage den forudsatte kontrol.

Efter aftale med landbrugsministeren foreslås kontrollen derfor henlagt til kredsdyrlægerne og andre ansatte i Veterinærdirektoratet på linie med, hvad der hidtil har været gældende for dyrlægekontrollen ved grænserne. Bestemmelsen giver endvidere mulighed for, at Veterinærdirektoratet kan bemyndige privatpraktiserende dyrlæger til mod betaling at udføre kontrollen på Veterinærdirektoratets vegne. Endvidere er bestemmelsen formuleret således, at kontrolfunktionen tillige vil kunne udøves af sagkyndige fra EF-kommissionen, jf. herom nedenfor.

En gennemførelse her i landet af EF-direktivet om beskyttelse af dyr under transport m.v. kan ske ved, at der ved lov enten skabes hjemmel for domstolene til at udstede retskendelse til kontrol af transportmidler, bestemmelsessteder, markeder, afgangssteder m.v. samt oplysninger i ledsagedokumenter, eller at der som en særegen undtagelse ved lov skabes hjemmel til kontrol uden retskendelse, i det omfang det er fastsat ved direktiv 91/628/EØF.

På baggrund af den korte frist, der kan være fra at en kontrol besluttet eller foretages, til at transporten afgår eller at dyrene skal slagtes ved ankomsten til

bestemmelsesstedet, findes det mest hensigtsmæssigt, at der i loven skabes hjemmel til kontrol uden retskendelse.

Derudover finder Justitsministeriet, at der bør skabes hjemmel til kontrol uden retskendelse i det omfang, der fastsættes bestemmelser herom i andre af Rådets direktiver om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd.

En sådan kontrol vil være en udbygning i forhold til den politimæssige adgang til uden retskendelse at føre tilsyn med, at dyr i overensstemmelse med dyreværnslovens § 1 behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt. Formålet med kontrollen er således netop at sikre en effektiv beskyttelse af dyrenes velfærd, hvorfor tilvejebringelse af en retskendelse forud for hver kontrol ikke forekommer at være en hensigtsmæssig løsning.

En administrativ beføjelse for tilsynsmyndigheden til at få adgang til nærmere angivne steder uden retskendelse med henblik på at sikre de kontrolfunktioner, der påhviler dem, findes iøvrigt i en række love, herunder også love vedrørende dyr. Som eksempler herpå kan nævnes § 31 i lov nr. 814 af 21. december 1988 om husdyrsygdomme samt § 21 i lov nr. 343 af 14. maj 1992 om kød.

Der er i lovforslagets § 1, nr. 2, indført hjemmel til, at sagkyndige fra EF-kommissionen på egen hånd kan foretage kontrol i det omfang det forudsættes i Rådets direktiver om forsvarlig behandling og beskyttelse af dyrs velfærd. Denne hjemmel er indført for at tage højde for, at retsudviklingen i EF måtte føre til en fortolkning, hvor Fællesskabets sagkyndige skal have adgang til at foretage kontrol uden ledsagelse af danske embedsmænd.

Justitsministeriet finder ikke, at der i den forbindelse bliver spørgsmål om at anvende proceduren i grundlovens § 20, idet denne beføjelse for Fællesskabets sagkyndige i givet fald må anses for overladt ved Danmarks tiltrædelse til EF, der skete ved anvendelse af proceduren i grundlovens § 20, jf. § 2 i lov nr. 447 af 11. oktober 1972 om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber med senere ændringer. Der henvises iøvrigt til betænkning nr. 1039/1985 om tvangsindgreb uden for strafferetsplejen, side 75ff, hvor EF-kommissionens adgang til at foretage tvangsindgreb er nærmere beskrevet.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser.

Gennemførelsen af direktiver fra De Europæiske Fællesskaber om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd samt om kontrollen i forbindelse hermed påhviler Justitsministeriet. Som nævnt i pkt. 3 er der truffet aftale med Landbrugsmi-

nisteriet om, at Veterinærdirektoratet skal varetage kontrollen med de kommende ordninger på området på linie med, hvad der hidtil har været gældende for dyrlægekontrollen ved grænserne.

Kontrollens omfang vil naturligvis afhænge af de krav, de enkelte direktiver måtte opstille. Direktiv 91/628/EØF skal være gennemført i dansk ret den 1. januar 1993. Udgifterne til administration heraf forventes at andrage 0,7 mio. kr. årligt. Udgifterne afholdes på finanslovkonto 24.23.17. Kontrol i forbindelse med samhandel med levende dyr og kød m.m. (statsvirksomhed) inden for nettotallet i 1993.

Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt eksakt at bedømme alle virkningerne af direktiverne 91/629/EØF og 91/630/EØF, idet kravene til kontrol ikke er fastlagt. Landbrugsministeriet har oplyst, at de forventede økonomiske og administrative konsekvenser af de nævnte direktiver, der skal være gennemført senest den 1. januar 1994, vil udgøre ca. 3,9 mio. kr., heraf lønsum 2,6 mio. kr. Man har herved forudsat en stikprøveprocent på 3 i forbindelse med kontrollen med beskyttelse af kalve og svin. Udgifter til kontrol vil blive indbudgetteret på de årlige bevillingslove inden for de gældende økonomiske rammer.

Udgifterne vedrørende eventuelle andre ordninger på området vil tilsvarende blive søgt indbudgetteret på de årlige bevillingslove.

5. Hørte myndigheder og organisationer.

Lovforslaget har været sendt til høring i Landbrugsministeriet. Forslaget er endvidere sendt til høring hos landbrugets organisationer og dyreværnsorganisationerne. Udkast til de EF-direktiver, der er

omtalt i lovforslagets almindelige bemærkninger, har endvidere været drøftet i den nationale komité, jf. punkt 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Om begrundelsen for de foretagne ændringer i nr. 1 og 2 henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1. og 3.1.

Til nr. 1

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1. – 2.4.

Til nr. 2

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.1. – 3.4.

Til nr. 3

Bestemmelsen fastsætter udtrykkeligt, at overtrædelse af § 24 a, stk. 3, straffes med bøde eller hæfte, medmindre højere straf er forskyldt efter dyreværnslovens § 28, stk. 1.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1993. Det skyldes, at direktiv 91/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport m.v. skal være gennemført her i landet den 1. januar 1993.